

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik stapte
was op het midden van de dag. En
twaalf uur, onze fantastische zoon sliep
mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
en ik dacht aan jou. Ik was op weg naar de biblio-
neau te vinden, en ik dacht aan jou. Je was er niet, maar
sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik al gezegd, maar
toe, zo lang ik maar aan jou kan denken. Ik liep zingend over
zongen met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me af. Ze excuseerde
Jouw lelieblanke huid, jouw groengrijze ogen, jouw siennabruine
neusje, jouw misschien nog wel lievere oortjes, of nee, dat is
kantoor gebleven is. Ze laat me een briefje zien. (Jouw lieve handjes!) Ik zeg dat ze bij de Raadhuisstraat moet zijn. Ze kijkt om
en rent een auto achterna die zich achteruit rijdend van ons verwijdert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de computer. Vol-
gens de online catalogus is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder vriendelijke mede-
werker kijkt met mij mee. Maar niks. De jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn moet sturen. Dat doe
ik. Even later krijg ik een mailtje terug. Het boek is inderdaad aanwezig en wel op de tweede verdieping.
Waar ik de hele tijd had gekeken. Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en Lommerplein de schattigste schoentjes
die je je kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de vogeltjes zingen om jou te
eren. Kom snel thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrinken, dan kan ik
me in je haren verstoppen, dan kan ik je geur opsnuiven, dan
kunnen we met z'n drietjes de wereld wat mooier
maken. Wacht geen seconde langer
en ben hier.

vandaag bus 21 uit. Het
wat een heerlijke dag! Het was
net. De miezelregen aaide de haartjes op
dansten en huppelden van en naar het station,
theek in de hoop Stijloefeningen van Raymond Que-
ik dacht aan jou. En zo was jij er toch bij. Onze zoon
wat doet het er toe, want ik dacht aan jou. Niets doet er
de planken, langs de bouwputten. De bouwvakkers beneden

zich in het Engels met een Frans accent. En ik dacht aan jou.
haar, golvend tot iets over je lieve schoudertjes, jouw lieve
onmogelijk, alles is even lief aan jou. Ze vraagt waar het post-
kantoor gebleven is. Ze laat me een briefje zien. (Jouw lieve handjes!) Ik zeg dat ze bij de Raadhuisstraat moet zijn. Ze kijkt om
en rent een auto achterna die zich achteruit rijdend van ons verwijdert. En ik denk aan jou.

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik stapte van-
het midden van de dag. En wat een heerlijk-
sche zoon sliep net. De miezelregen aaide de haar-
dansten en huppelden van en naar het station, en ik
hoop Stijloefeningen van Raymond Queneau te vinden, en ik
jij er toch bij. Onze zoon sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik
doet er toe, zo lang ik maar aan jou kan denken. Ik liep zingend over
met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me af. Ze excuseerde zich in
huid, jouw groengrijze ogen, jouw siennabruine haar, golvend tot iets over
oortjes, of nee, dat is onmogelijk, alles is even lief aan jou. Ze vraagt waar
het postkantoor gebleven is. Ze laat me een briefje zien. (Jouw lieve hand-
jes!) Ik zeg dat ze bij de Raadhuisstraat moet zijn. Ze kijkt om en rent een auto achterna die zich achteruit rijdend van ons verwijdt. En ik denk
aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de computer. Volgens de online cata-
logus is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder vriendelijke medewerker kijkt met mij mee. Maar niks. De
jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn moet sturen. Dat doe ik. Even later krijg ik een mailtje terug. Het boek is inder-
daad aanwezig en wel op de tweede verdieping. Waar ik de hele tijd had gekeken. Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en Lommerplein de schattigste schoentjes die je je kunt
voorstellen. De zon is gaan schijnen, de vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel thuis liefje.
Dan kan ik in je ogen verdrinken, dan kan ik me in je haren verstoppen, dan kan ik je
geur opsnuiven, dan kunnen we met z'n drietjes de wereld wat mooier
maken. Wacht geen seconde langer en ben hier.

daag bus 21 uit. Het was op
ke dag! Het was twaalf uur, onze fantasti-
tjes op mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
dacht aan jou. Ik was op weg naar de bibliotheek in de
dacht aan jou. Je was er niet, maar ik dacht aan jou. En zo was
al gezegd, maar wat doet het er toe, want ik dacht aan jou. Niets
de planken, langs de bouwputten. De bouwvakkers beneden zongen

het Engels met een Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw lieleblanke
je lieve schoudertjes, jouw lieve neusje, jouw misschien nog wel lievere

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik stapte
was op het midden van de dag. En
twaalf uur, onze fantastische zoon sliep
mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
en ik dacht aan jou. Ik was op weg naar de biblio-
Queneau te vinden, en ik dacht aan jou. Je was er niet,
zoon sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik al gezegd,
doet er toe, zo lang ik maar aan jou kan denken. Ik liep zin-
kers beneden zongen met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me af. Ze excuseerde
Jouw lichteblanke huid, jouw groengrijze ogen, jouw siennabruine
neusje, jouw misschien nog wel lievere oortjes, of nee, dat is
kantoor gebleven is. Ze laat me een briefje zien. (Jouw lieve handjes!) Ik zeg dat ze bij de Raadhuisstraat moet zijn. Ze kijkt om
en rent een auto achterna die zich achteruit rijdend van ons verwijdt. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de computer. Volgens
de online catalogus is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder vriendelijke medewerker kijkt
met mij mee. Maar niks. De jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn moet sturen. Dat doe ik. Even later
krijg ik een mailtje terug. Het boek is inderdaad aanwezig en wel op de tweede verdieping. Waar ik de hele tijd
had gekeken. Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en Lommerplein de schattigste schoentjes die je
je kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de vogeltjes zingen om jou te eren. Kom
snel thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrinken, dan kan ik me in je haren ver-
stoppen, dan kan ik je geur opsnuiven, dan kunnen we met z'n drietjes
de wereld wat mooier maken. Wacht geen seconde langer en
ben hier.

vandaag bus 21 uit. Het
wat een heerlijke dag! Het was
net. De miezelregen aaide de haartjes op
dansten en huppelden van en naar het station,
theek in de hoop Stijloefeningen van Raymond
maar ik dacht aan jou. En zo was jij er toch bij. Onze
maar wat doet het er toe, want ik dacht aan jou. Niets
gend over de planken, langs de bouwputten. De bouwvak-

zich in het Engels met een Frans accent. En ik dacht aan jou.
haar, golvend tot iets over je lieve schoudertjes, jouw lieve
onmogelijk, alles is even lief aan jou. Ze vraagt waar het post-
kantoor gebleven is. Ze laat me een briefje zien. (Jouw lieve handjes!) Ik zeg dat ze bij de Raadhuisstraat moet zijn. Ze kijkt om
en rent een auto achterna die zich achteruit rijdend van ons verwijdt. En ik denk aan jou.

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de
dag. En wat een heerlijke dag! Het was
twaalf uur, onze fantastische zoon sliep
net. De miezelregen aaide de haartjes op
mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
dansten en hupptelden van en naar het station, en
ik dacht aan jou. Ik was op weg naar de bibliotheek
in de hoop Stijloefeningen van Raymond Queneau te
vinden, en ik dacht aan jou. Je was er niet, maar ik
dacht aan jou. En zo was jij er toch bij. Onze zoon
sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik al gezegd,
maar wat doet het er toe, want ik dacht aan jou.
Niets doet er toe, zo lang ik maar aan jou kan
denken. Ik liep zingend over de planken, langs de
bouwputten. De bouwvakkers beneden zongen met
mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee, dat
is onmogelijk, alles is even
lief aan jou. Ze vraagt

waar het post-
kantoor
ge-
ge-
bleven is. dat ze bij
de Raadhuisstraat moet zijn.
Ze kijkt om en rent een auto ach-
terna die zich achteruit rijdend van ons
verwijdert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefenin-
gen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog
even op de computer. Volgens de online catalogus
is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een
keer, een bijzonder vriendelijke medewerker kijkt met
mij mee. Maar niks. De jongen zegt dat ik een mailtje
naar het magazijn moet sturen. Dat doe ik. Even later
krijg ik een mailtje terug. Het boek is inderdaad aan-
wezig en wel op de tweede verdieping. Waar ik de
hele tijd had gekeken. Is dat niet ontzettend grap-
pig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes de
wereld wat mooier maken.

Wacht geen seconde
langer en ben hier

.....

.....

.....

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de dag.
En wat een heerlijke dag! Het was twaalf
uur, onze fantastische zoon sliep net. De
miezelregen aaide de haartjes op mijn hand en
ik dacht aan jou. De mensen dansten en huppel-
den van en naar het station, en ik dacht aan jou. Ik
was op weg naar de bibliotheek in de hoop Stijloefe-
ningen van Raymond Queneau te vinden, en ik dacht
aan jou. Je was er niet, maar ik dacht aan jou. En zo
was jij er toch bij. Onze zoon sliep. Had ik dat al
gezegd? Ja dat had ik al gezegd, maar wat doet het er
toe, want ik dacht aan jou. Niets doet er toe, zo lang
ik maar aan jou kan denken. Ik liep zingend over de
planken, langs de bouwputten. De bouwvakkers be-
neden zongen met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee,
dat is onmogelijk, alles is
even lief aan jou. Ze
vraagt waar
het

ge-
bleven is. dat ze bij de
Raadhuisstraat moet zijn. Ze
kijkt om en rent een auto achterna
die zich achteruit rijdend van ons verwij-
dert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen.
Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de
computer. Volgens de online catalogus is er wel een
exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder
vriendelijke medewerker kijkt met mij mee. Maar niks.
De jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn
moet sturen. Dat doe ik. Even later krijg ik een mailtje
terug. Het boek is inderdaad aanwezig en wel op de
tweede verdieping. Waar ik de hele tijd had gekeken.
Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes
de wereld wat mooier
maken. Wacht geen se-
conde langer en
ben hier

...

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de
dag. En wat een heerlijke dag! Het was
twaalf uur, onze fantastische zoon sliep
net. De miezelregen aaide de haartjes op
mijn hand en ik dacht aan jou. De mensen
dansten en huppelden van en naar het station, en
ik dacht aan jou. Ik was op weg naar de bibliotheek
in de hoop Stijloefeningen van Raymond Queneau te
vinden, en ik dacht aan jou. Je was er niet, maar ik
dacht aan jou. En zo was jij er toch bij. Onze zoon
sliep. Had ik dat al gezegd? Ja dat had ik al gezegd,
maar wat doet het er toe, want ik dacht aan jou.
Niets doet er toe, zo lang ik maar aan jou kan
denken. Ik liep zingend over de planken, langs de
bouwputten. De bouwvakkers beneden zongen met
mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee, dat
is onmogelijk, alles is even
lief aan jou. Ze vraagt
waar het post-
kantoor
ge- ge-
bleven is. dat ze bij
de Raadhuisstraat moet zijn.
Ze kijkt om en rent een auto ach-
terna die zich achteruit rijdend van ons
verwijdert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefenin-
gen. Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog
even op de computer. Volgens de online catalogus
is er wel een exemplaar aanwezig, ik kijk nog een
keer, een bijzonder vriendelijke medewerker kijkt met
mij mee. Maar niks. De jongen zegt dat ik een mailtje
naar het magazijn moet sturen. Dat doe ik. Even later
krijg ik een mailtje terug. Het boek is inderdaad aan-
wezig en wel op de tweede verdieping. Waar ik de
hele tijd had gekeken. Is dat niet ontzettend grap-
pig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes de
wereld wat mooier maken.

Wacht geen seconde
langer en ben hier

.....

.....

.....

Verliefd

Licht
van mijn leven. Ik
stapte vandaag bus 21 uit.
Het was op het midden van de dag.
En wat een heerlijke dag! Het was twaalf
uur, onze fantastische zoon sliep net. De
miezelregen aaide de haartjes op mijn hand en
ik dacht aan jou. De mensen dansten en huppel-
den van en naar het station, en ik dacht aan jou. Ik
was op weg naar de bibliotheek in de hoop Stijloefe-
ningen van Raymond Queneau te vinden, en ik dacht
aan jou. Je was er niet, maar ik dacht aan jou. En zo
was jij er toch bij. Onze zoon sliep. Had ik dat al
gezegd? Ja dat had ik al gezegd, maar wat doet het er
toe, want ik dacht aan jou. Niets doet er toe, zo lang
ik maar aan jou kan denken. Ik liep zingend over de
planken, langs de bouwputten. De bouwvakkers be-
neden zongen met mij mee. Wij zongen voor jou.

Voor de bibliotheek kwam er een vrouw op me
af. Ze excuseerde zich in het Engels met een
Frans accent. En ik dacht aan jou. Jouw le-
lieblanke huid, jouw groengrijze ogen,
jouw siennabruine haar, golvend tot
iets over je lieve schoudertjes, jouw
lieve neusje, jouw misschien nog
wel lievere oortjes, of nee,
dat is onmogelijk, alles is
even lief aan jou. Ze
vraagt waar
het

ge-
bleven is. dat ze bij de
Raadhuisstraat moet zijn. Ze
kijkt om en rent een auto achterna
die zich achteruit rijdend van ons verwij-
dert. En ik denk aan jou.

Op de tweede ga ik op zoek naar Stijloefeningen.
Maar het is nergens te vinden. Ik kijk nog even op de
computer. Volgens de online catalogus is er wel een
exemplaar aanwezig, ik kijk nog een keer, een bijzonder
vriendelijke medewerker kijkt met mij mee. Maar niks.
De jongen zegt dat ik een mailtje naar het magazijn
moet sturen. Dat doe ik. Even later krijg ik een mailtje
terug. Het boek is inderdaad aanwezig en wel op de
tweede verdieping. Waar ik de hele tijd had gekeken.
Is dat niet ontzettend grappig?

Vlak voordat ik thuis ben, koop ik op het Bos en
Lommerplein de schattigste schoentjes die je je
kunt voorstellen. De zon is gaan schijnen, de
vogeltjes zingen om jou te eren. Kom snel
thuis liefje. Dan kan ik in je ogen verdrin-
ken, dan kan ik me in je haren verstop-
pen, dan kan ik je geur opsnuiven,
dan kunnen we met z'n drietjes
de wereld wat mooier
maken. Wacht geen se-
conde langer en
ben hier

...